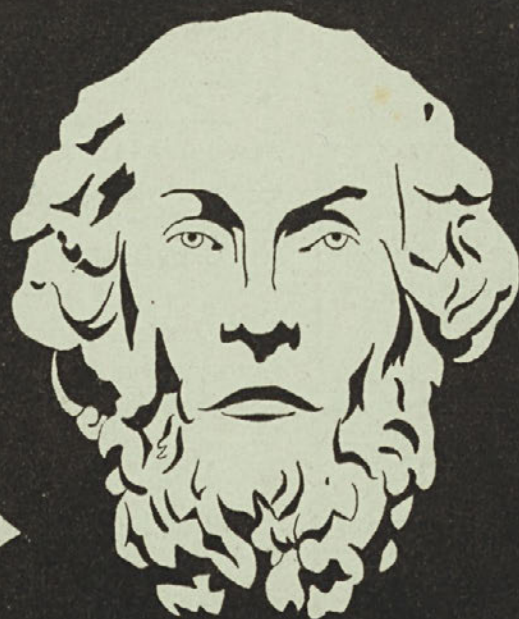
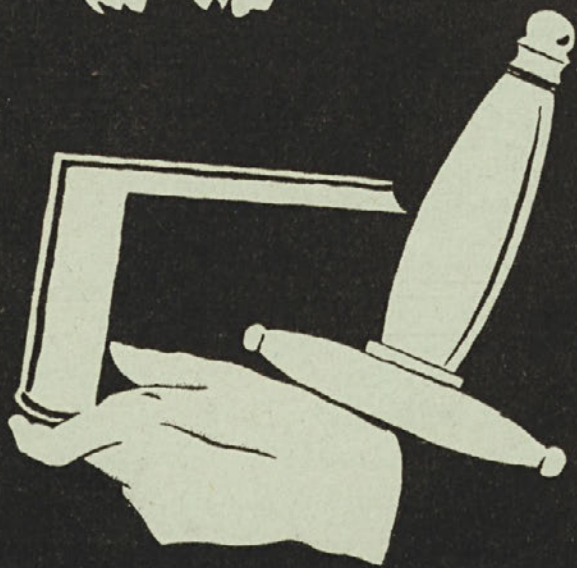

NUNC
AUTEM
MANENT
FIDES,
SPES,
CHARITAS:

TRIA
HAEC,
MAIOR
AUTEM
HORUM
EST
CHARITAS.

1 COR. XIII, 13

ZBORNIK

GLASILO SLOV. IN HRVAT. DUHOVNIKOVA V ITALIJI

Ali si storil vse, da nabereš čim več
udov za **GORIŠKO MOHORJEVO
DRUŽBO?**

Kako boš v prihodnje več storil?

**RESTAVRACIJA
PRI TREH KRONAH**

v Gorici, Gosposka ulica.

Točna postrežba.

LUDVIK ZOTTER

Brivski in damski salon

TRAVNIK 17

Dr. L. MERMOLJA

zobozdravnik-specijalist
za ustne in zobne bolezni

Gorica, Travnik 5-II — Od 9-12 in 3-5

Anton Breščak

Gorica — Gosposka ulica štev. 14

Največja zaloga pohištva v deželi.

Lastna delavnica. Točna potrežba.

Andrej Fiegel

Restavracija in gostilna
s prenočiščem.

TRAVNIK

TRAVNIK

Anton Koren nasl. - Gorica

najstarejša goriška tvrdka specializirana s
češkimi porcelanom - šipami - emajlom in
steklino posodo.

JOSIPINA PODGORNIK

RESTAVRACIJA (CENTRAL)

v GORICI, CORSO VERDI 32

Se priporoča p. t. rojakom. — — —

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA
Podružnica v Gorici, Corso Verdi - Trgovski dom

Brzojavni naslov: Ljubljanska banka.

Uradne ure od 8.15 do 12 in od 3 do 5.

Vrši vse bančne posle najkulantneje in najbolj točno!

Delniška glavica
25 milijonov din.

Reserva 15 milio-
nov dinarjev.

JOSIP CULOT

Gorica - Raštelj 2

Velika zaloga igrač, cerkvenih predmetov,
galanterije ter športnih predmetov.

Andrej Golja, Gorica

Travnik 22

trgovina hišnih kuhinjskih
potrebščin.

Ascetično zrno.

I. K.:

Za mesec Presvetega Srca.

Nisem mogel odreči Zbornikovemu uredniku, ko je hotel, naj napišem za mesec junij kaj o Srcu Jezúsovem. Sedaj, ko hočem pisati, me pa močno skrbi, kaj naj povem o tej vzvišeni tvarini tri sto sobratom svojim.

Zdi se mi, da stojim na Sveti Gori in gledam po tej naši Krajini. Mislim na vas, sobratje dragi, ki bivate, kolikor daleč mi sega oko in še dalje. Mnoge poznam, nekaterih ne. Občudujem vašo gorečnost. Koliko se nekateri trudite, ko je nas duhovnikov dan na dan manj, ko je povejnega dela polno, ko je delo za duše tako težko. Leta se nam vsem množe, naraščaja skoro ni. Zdi se mi, da čujem vaše vzdihne, ne obupane, težke pa. Kaj ne: toliko truda, uspeha tako malo! In še to hoče zagrniti plaz pohujšanja! Vse vas čujem, tri sto sobratov mojih.

In ko tako tožimo, se vprašujemo, zakaj tako, kedo je kriv. Morda mi? Ni zastonj pisano pri Luku 5, 5: »Učenik, vso noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli; toda na tvoje besede bom vrgel mrežo...« Sobratje, ali mečemo mi mrežo vedno na Gospodovo besedo? — In ni zastonj pisano pri Mateju 8, 26: »In reče jim: Kaj ste boječi, maloverni?...« Ali ni kaj take maloverne boječnosti, ki Gospodu ni všeč, tudi v nas? — In ko berem pri Mateju 5, 13: »Vi ste sol zemlje, če se pa sol spridi, s čim se bo solila? Ni za nič drugega več, kaker da se proč vrže in jo ljudje pohodijo« — ali se mi ne zdi, kaker bi bil jaz, eden izmed tri sto, tákale sol? Pa kak drugi kolikor toliko tudi?

Še se mi odpira sveta knjiga, še me mikajo inspirirane besede, da bi jih izpisal. Naj jih preskočim celo vrsto in prepisem le iz Jan. 16, 33: »Na svetu boste imeli stisko; ali zaupajte, jaz sem svet premagal.«

To zaupanje, nam tako potrebno, naj bi v mesecu Presvetega Srca v nas vseh poraslo. Iz nas pa naj bi se raztegnilo na naše vernike. Da se to zgodi, naj se dopolni, kar po pravilih naše duhovske zajednice vse dni prosimo: Cor Jesu, flagrans amore nostri, inflamma cor nostrum amore tui.

Tu izpod okrilja svetogorske Matere zrem v duhu na vas vse, kako vam ta vzdihljaj sega v srce. Zdi se mi, kaker da je vseh šest sto očes živo uprtih v eno točko, da strmé na Cor Jesu, flagrans amore nostri. Kako gori, kako plamti to Srce. Vnelo se je od ljubezni do nas, zlasti do nas tri sto. Tako nas je ljubilo, da je začelo od same ljubezni goreti. Sedaj gori, a ne izgori. In zanaprej bo gorelo, a ne izgorelo.

Mati svetogorska, pomagaj nam vsem tristoterim, da bomo to dobro doumeli. Potem bo naše srce pripravljeno, da se v njem dovrši, kar prosimo v drugem delu našega vzdihja: inflamma cor nostrum amore tui. Že vidim, da se ta sveti ogenj vnema. Pri onem sobratu in pri onem in pri onih že dolgo močno gori, tam pri onih tudi; tu pri tem in pri teh začenja, tudi pri teh in teh bo kmalu začel.

Inflamma cor nostrum amore tui v letošnjem juniju. Kako se bodo potem naša srca premenila. Kar je posvetnega v njih, bo pogorelo. Ko se bo odločila ta žindra, potem šele bo ogenj božje ljubezni visoko plapolal.

Ko bo v vseh tri sto srcih ta nebeški ogenj, potem renovabis faciem terrae. Naša duhovska opravila bodo vsa drugačna. Kako bomo potem maševali, kako pridigali, kako spovedovali. Vsak dan 300 takih sv. maš, 300 tako opravljenih oficijev; vsak teden 300 takih pridig, 300 takih naukov; vsako šolsko uro 300 takih katehez. V 300 spovednicah taki spovedniki. In pri vseh naših drugih opravilih 300 gorečih src. Mislite naprej sami, sobratje moji. To nam mora donesti letošnji junij.

Kako boš to dosegel, o Gospod, veš Ti. Ker goriš v ljubezni do nas, Ti bo to lahko. Mi vsi pa naredimo, kar je v naši moči: pripravimo se in dajmo se voditi vsemogočni milosti. Ti pa, svetogorska Mati, pomagaj, o pomagaj!

Značilna mnenja o presv. Evharistiji:

1. **Satan**: Evharistija je sam Jezus Kristus, — torej onečaščuimo jo z vsem gnevom in sovraštvom!

2. **Nevera**: Evharistija je navaden kruh — torej ven ž njol!

3. **Cerkev**: Evharistija je Bog-človek Jezus Kristus, pod podobo kruha resnično, zares in bistveno pričujoč — torej quantum potes, tantum aude, quia major omni laude, nec laudare sufficis.

4. **Lenoba**: Evharistija je Jezus Kristus, naše življenje, ali meni se ne ljubi toliko se truditi zanjo.

1. 2. in 3. so dosledni; 3. ima edino prav; 4. ne govori konsekventno, pač pa ga čaka sodba s hudimi konsekvencami. Ergo!

Pastoralni pomenki.

Dvestoletnica kanonizacije sv. Alojzija.

Dne 31. decembra 1926 poteče 200 let, odkar je bil angelski mladenič sv. Alojzij prištet svetnikom.

Sv. Oče Pij XI. želi, da bi ves katoliški svet s *koristjo* proslavil to obletnico. Slovesni proslavi naj služi celo leto — *Alojzijevo leto*, ki bo trajalo od 21. junija 1926 do 21. junija 1927.

Pod predsedstvom kardinala Bazilija Pompili se je sestavil v Rimu poseben odbor, ki je izdelal obširen program za obhajanje velepomembne dvestoletnice. Ves načrt je zelo praktično zasnovan; se ne izgublja v zunanostih in pompoznih prireditvah, ampak poudarja potrebo *duhovne obnove in verske poglobitve zlasti med moško mladino* od 12. leta dalje.

V dosego tega namena priporoča rimski odbor:

1. Mladenci naj svetnika *dobro spoznajo iz pridig in iz životopisov*, da ob njegovem zgledu poživijo svojo vero in naberavajo svoje življenje na pot čednosti.

Zato naj se priredi v vseh duhovnijah, zlasti pa tam, kjer obstojajo verske družbe ali katoliška društva za mladeniče, *Alojzijeve teden* ali *vsaj tridnevnik* na čast sv. Alojziju. — Za tako pobožnost

bi bil zelo primeren teden pred praznikom sv. Alojzija ali pa teden pred 31. decembrom, ki je spominski dan kanonizacije svetnikov; sicer pa katerikoli teden v Alojzijevem letu.

2. Toplo na² se priporoča *šestnedeljska pobožnost* na čast sv. Alojziju. Najprikladnejše so seveda nedelje pred praznikom svetnikovim, vendar pa moremo opraviti to pobožnost tudi kadarkoli med letom.

3. Močno je želeli, da bi se oskrbele mladeničem *duhovne vaje*, po možnosti v katerem zavodu, sicer pa kakor razmere dopuščajo.

Z načrtom za duhovne vaje za moške smo se bavili že lani. Upajmo, da se nam letos posreči organizirati jih v enem naših zavodov v Gorici. Najprikladnejši bi bil seveda pozni jesenski ali zimski čas, ko delo počiva, pa takrat so zavodi zasedeni po gojencih. Morda o božičnih počitnicah? Se bomo posvetovali in sporočimo.

Rimski odbor pripisuje duhovnim vajam največjo važnost in celo želi, da bi ohranili *vsakoletne duhovne vaje* kot *trajen spomin na Alojzijevo leto*.

4. *Slovesna* naj bi bila povsod *otvortev in zaključitev* Alojzijevega jubileja, posebno *slovesen zlasti 31. december*.

Zjutraj skupno sv. obhajilo, popoldne pa akademija na čast sv. Alojziju.

5. Posebno lep je tudi sledeči rimski predlog: Goreči kat. mladeniči naj bi se odločili in sprejeli tudi neko stalno pravilo za življenje. S častno besedo in z lastnoročnim podpisom na posebni polj naj se zavežejo, da bodo to pravilo vedno izpolnjevali; to pa ne pomenja obljube, ki bi vezala pod grehom. Pole se svoječasno zvežejo v knjige, ki jih škofje pošljejo v Rim, da jih pogleda sv. Oče. Dne 31. decembra pa jih bodo zastopniki mladeničev iz vsega sveta položili na grob sv. Alojzija. Kar ne bo do takrat zaključeno, pa dne 21. junija 1927.

Tisti dan, ko bo knjiga položena na grob sv. Alojzija, pristopijo vsi mladeniči, ki so dali svoje ime na dotično knjigo, k sv. obhajilu in se po primernem nagovoru javno zavežejo na življensko pravilo, ki slove v prevodu takole:

»Mi katoliški mladeniči potujemo v duhu v Rim h grobu sv. Alojzija. Združeni z mladeniči vseh narodov sklenemo, da hočemo po njegovem zgledu vzvišena krščanska načela v vsem svojem življenju očitno pričati, da bi mogli toliko uspešneje pomagati pri duhovni obnovi vse človeške družbe.

Zlasti pa se prostovoljno zvezujemo na sledeče življensko pravilo:

1. Trdni in zvesti hočemo ostati katoliški veri, četudi mnogi od nje odpadajo in se zanjo ne brigajo.

2. Svojo mater, sveto katoliško Cerkev, hočemo kot nevesto Kristusovo spoštovati in ljubiti ter jo pogumno braniti zoper vse napade.

3. Odlikovati se hočemo po temeljitem poznavanju vere in lepem krščanskem življenju in vedno bolj skrbeti za pravo srčno omiko.

4. Ker smo prepričani, da je vir vseh čednosti premagovanje in zatajevanje samega sebe, zato bomo skrbeli za neomadeževanost življenja s pogostim sv. obhajilom in s češčenjem prečiste Device Marije.

5. Z vsemi silami se bomo vneli za krščansko srčnost in si prizadevali, da bomo napram svojim staršem in dobrot-

nikom vedno odkritosrčni, jim zvesto vdani in hvaležni, tovarišem prijateljsko naklonjeni, nasproti nižjim, slabotnim in potrebnim pa velikodušni.

Po priprošnji preblažene Device Marije in našega patrona sv. Alojzija naj presveto Srce Jezusovo naše sklepe blagoslovi in naj nam s preobilno svojo milostjo pomaga, da jih bomo stanovitno izpolnjevali; naša srca naj vname z duhom krščanske ljubezni, da se bo tudi z našo pomočjo vzpostavil mir Kristusov v kraljestvu Kristusovem. Amen.»

Sobratje!

Posvetujte se o teh rimskih predlogih na konferencah. O njih se pogovorimo tudi na prihodnjem sestanku voditeljev Marijinih družb, ki bo dne 17. junija t. l. v Gorici.

Storimo vse, da tudi naše mladeniče, zlasti člane kat. organizacij, v častnem številu uvrstimo v mogočno falango katoliških mladeničev celega sveta.

— V bližnjih dneh prejme vsak sobrat par tiskovin, ki jih je izdal rimski odbor v latinskem jeziku, in sicer: a) Proglas na vse župnike in voditelje mladinskih organizacij. b) Brošurico z načrtom (obširno dispozicijo) za osem konferenc o sv. Alojziju. Naslovi konferenc so zanimivi: 1. Sv. Alojzij in naš čas. 2. Naš čas in mladina. 3. Naša mladina in prihodnost. 4. Stanovitnost v veri. 5. Ljubezen do Cerkve. 6. Religiozna izobrazba. 7. Ljubezen do neomadeževanosti. 8. Katoliški značaj.

c) Za podobe in podobice sv. Alojzija z gori navedeno posvetitvijo poskrbimo.

d) Pole, ki jih bodo podpisovali mladeniči, naročimo iz Rima, da bo imela knjiga enako obliko kakor knjige iz drugih škofij.

e) Če bo mogoče, pripravimo tudi življenjepis sv. Alojzija v obliki brošure. Večjega izdajo očetje jezuiti v Ljubljani.

Škofijski delegat.

Papeževa okrožnica o sv. Frančišku Asiškem.

Dne 30. aprila je datirana. Je nekaj daljša od misijonske. Beseda navdušena.

Letos vsi govore in pišejo o sv. Frančišku Asiškem. Pripravljajo se razna slavlja, tudi civilna. Sveti Oče hoče, naj bi vsi slavili svetnika, in sicer tako, kakor se svetniku spodobi. Zato v tej okrožnici precej obširno popisuje poglobitve svetnikove čednosti. Za ozadje je narisana doba, v kateri je sv. Frančišek nastopil. Ta doba je potrebovala, da jej je sv. Frančišek zaklical iz evangelija: Blagor ubogim v duhu. Ko je sam izpolnjeval, kar je učil, je našel navdušenih posnemovavcev, katerim je ustanovil tri redove: moški in ženski samostanski ter svetni tretji red.

Sveti Oče pričakuje, da bo letošnja stoletnica prinesla obilo blagoslova krščanskemu ljudstvu. Da se to med nami uresniči, moramo mi pomagati. Zato bo treba, da to okrožnico dobro preštudiramo. Preskrbimo si jo. Fol. Eccl. jo bo pač le eksperpiral. Jaz se niti tega ne lotim, ker bi mogel premalo povedati. Hotel sem nanjo le opozoriti.

Mislím, da bodo vse naše zajednice priredile eno Frančiškovo konferenco. Tvarino zanjo nudi ta okrožnica.

J. G.:

Za podmladak svećenstva.

Svaki narod, koji imade smisla za svoj vlastiti opstanak, morao bi nastojati, da si očuva vjeru i moral. Zato bi morao smatrati stališ svećenički svojim integralnim dijelom te raditi oko toga, da si ga uzgoji, koliko mu treba, sa svojim sredstvi-ma ili pomoću drugih činbenika.

Hrvati i Sloveni u Italiji moramo si sami uzgojiti svećenstvo, koje će i osjećati sa svojim narodom u sreći i nesreći. Iskustvo uči, da će samo takvo svećenstvo moći uspješno raditi u svomu narodu. Nije bo dovoljno samo poznavati jezik jednog naroda, već valja imati i ljubav do tog naroda.

Zato bi morala biti skrb za podmladak svećenstva poglobiti dio naše katoličke akcije. Osobito je u tom pogledu svećenicima, koji borave medju narodom u pokrajini, otvoreno za rad široko i još neobradjeno polje.

Sada imadem već nekoliko mladića u Kopru i u Gorici na naucima. Nekolicina uči u Št. Vidu, u zavodu Sv. Stanislava.

Postoji opravdana nada, da će se posvetiti barem veći dio djaka nakon dovršenih gimnazijalnih nauka svećeničkom stališu. No već sada imade poteškoća sa podmirivanjem troškova uzgajanja. Pred par godina mislili smo, da će dosta-

jati 150 L mjesečno, danas treba 230 L mjesečno za svakoga. U tome nijesu uračunani troškovi za odijelo i razne školske potrepeštine.

Uprava ad hoc ne može namirivati redovitih računa — zbog nedostatka sredstava. Prinosi intencija sa strane svećenstva ni izdaleka ne dostaju.

Ako se okolnosti ne promijene, moći će se pridržati na školovanju samo najbolji učenici, ostale će morati otpustiti. Ipak bi to bila velika šteta. Valja pomisliti, da se talenti razvijaju, neki prije, neki kasnije te da je početak težak za sve učenike u opće jer je naukovni jezik svuda talijanski.

Quid faciendum? Uzday se u se i u svoje kljuse! Nema druge pomoći, nego da zamolimo vjerni puk za darove u naravi. Ne recimo: »To je dosadno!« već kažimo radije: »To mora biti!« Bili darovi makar maleni, sve će se dobro unovčiti. Iz malega raste veliko! To bi se moralo provesti svuda, u svim župama, barem dva puta na godinu. Ima svećenika, koji su to učinili sa uspjehom, osobito medju Slovencima, no prevelik je još broj onih, koji to nijesu učinili.

Za primjer nam mogu biti samostani, koji se uzdržavaju ponajviše sa malenim darovima, sabranim medju prostim pukom. Time mogu živjeti sami, a i darovati što god siromasima.

To je jedino naše ufanje!

Na novčane potpore liberalnih krugova ne smijemo se obazirati. Kad bi tih i bilo, valjalo bi stajati na straži. Timeo Danaos — — —. Blo je već slučajeva, da su sa potporama širili liberalne ideje medju nedoraslu mladež. Na taj način ne bismo postigli ništa. Svećenika ne bi bilo, a ako bi ih uzgojili po liberalnim načelima, bolje, da ih nema.

Dva mjesta imademo, gdje se po najviše školaju hrvatski i slovenski djaci. To su zavodi — internati — u Kopru i u Gorici.

Prvi je, kako se čuje, prenapunjen i ne zadovoljava posvema u pogledu jezika.

Protiv drugoga pak ima žalibože često neutemeljenih predsuda sa strani onih, koji su pod uplivom liberalnih novina, jer da će se tamo djaci »poklerikaliti«.

To nas dakako ne smije odvrćati od rada za podmladak svećenstva.

U spomenutim zavodima nema sada dobrih hrvatskih i slovenskih knjiga. Učenici bi rado čitali, da se usavrše u svojem materinskom jeziku. Svećenici koji imadu takvih knjiga, neka ih daroj našim zavodima!

J. G.:

Sv. poslanstva.

U Istri nije bilo medju Hrvatima već više godina misija, a to zbog nestašice propovjednika. Prije rata držali su misije ponajviše Isusovci i Dominikanci iz Dalmacije. Ti sada ne dolaze više u naše krajeve. Zato je i trpio vjerski život puka. Napokon se je ipak našao misijonar u osobi vlč. O. Pavla Dodić, franjevca provincije sv. Jeronima u Spljetu, koji je preuzeo tešku zadaću, da drži sv. poslanstvo u Porečko-puljskoj i Tršćansko-koparskoj biskupiji.

Rodom je iz Jelšana, a uzgojen u Dalmaciji, zato govori dobro hrvatski i talijanski jezik.

Boravio je par godina i u Kopru, te je poznat u odješnjoj okolici. Njegova su redovnička braća morala ostaviti svoj koparski samostan, koji je pripadao provinciji preko 500 godina; no O. Pavao je ostao za sada u Kopru, da se žrtvuje za svoj narod.

Od prošlog Adventa naprijed držao je misije u župama: Pazin, Barban, Žminj, Sv. Petar u Šumi, Marčana, Filipan, Krnica, Beram i Zbandaj. Ovih dana propovijedat će u Cerama kraj Žminja i u Sv. Ivancu. Po Uskrsu će doći na red: Tanjan, Lindar i još nekoje župe u pičanskom dekanatu. U sv. bnuju će pohoditi Veprinac, Mošćenice, Berseč i druge župe u Liburniji, koje pripadaju riječkoj biskupiji.

Treba priznati O. Pavlu odvažnost i srčanost, što se je latio sam posla, koji bi bio i za dvojicu dosta težak. Uz to on tako lijepo propovijeda, da ga narod vrlo rado sluša.

Za prvi put probio je led. Drugi put trebati će urediti sve više sistematički. Bit će korisno, da g. misijonar drži nakon dovršenih misija i par sastanaka sa svećenstvom, e da kaže svoje mišljenje glede dosadašnjih uspjeha te da se dogovori sa dušobrižnicima za budući rad. Za sada hvala mu u ime svih, koji su dobre volje.

Dr. J. Ličan:

O cerkveni cenzuri.

Ljubljanski škof Anton Bonaventura Jeglič je opozoril svoje vernike v posebnem pismu, objavljenem v »Domoljubu«, na škodljive posledice čitanja protivverskih listov. Ta povsem umestni korak je odobrila tudi konferenca jugosl. škofov v Zagrebu. »Jutro«, glasilo slov. svobodnomislecev, se je vsled tega srdito zagnalo v škofa Jegliča ter mu očitalo, da nima pooblastila, proglašati nekaj za greh, trdilo je, da škof nima pravice, liste cenzurirati ali jih staviti celo na indeks. Te gorostasne trditve je »Slovenec« kratko zavrnil s tem, da je dobesedno navedel dotične odločbe cerkvenega prava.

Ker se tudi pri nas mnogo čita »Jutro« ter ima zmeta svobodnomislecev tudi pri nas mnogo prištev, ne bo odveč, če tudi mi opozorimo na dotične cerkvene določbe: Pod zaglavjem »De episcopis« pravi Canon 335. § 1.:

»Škofje imajo pravico in dolžnost upravljati

škofije v duhovnih in svetnih zadevah z zakonodajno, sodno in izvršilno oblastjo po določenih kanonov«.

Canon 336. § 2. pravi: »Čuvajo in skrbе naj, da se ohrani čistost vere in nrvnosti med kleriki in ljudstvom in da dajejo vernikom hrano krščanskega nauka«.

Canon 343. § 1.: »Da se ohrani zdrav in pristen verski duh, da se dobre nrvni ščitijo in slabe grajajo; ozir. popravijo, da se pospeši mir in čisto življenje pobožnost in disciplina med ljudstvom in kleriki... zato so škofje dolžni, prepotovati in vizitirati svojo škofijo«.

Pod zaglavjem »De prohibitione librorum«, Can. 1395. § 1.: »Škofje imajo pravico in službeno dolžnost, iz upravičenega vzroka prepovedati tiskovine«.

Canon 1399.: »Po pravu samem so prepovedane vse tiskovine, ki vero in nrvnost namenoma in vedoma napadajo. ki katerokoli katoliško dogmo napadajo in smešijo... ki božjo službo zaničujejo, ki skušajo rušiti cerkveno disciplino, ki namenoma zasramujejo cerkveno hierarhijo, duhovnike in redovnike. Knjige, ki lascivne ali obscene zadeve pripovedujejo ali uče.«

Canon 1405. § 22.: »Škofje naj primerno opominjajo vernike na nevarnost in škodo, izvirajočo iz branja slabih knjig.«

Iz Zbora.

SKUPŠČINA

»Zbora Svečnikov sv. Pavla« je sklicana dne 8. julija ob 9. uri dopoldne v prostore Prosvetne zveze, Corso Verdi 37. Dnevni red je naslednji:

1. Otvoritev.
2. Poročilo tajnika.
3. Poročilo blagajnika.
4. Poročilo staroste.
5. Predlogi in sklepi.
6. Volitev novega odbora.
7. Slučajnosti.

Sobratjel! Važne zadeve in važna ustanova zahtevajo polnoštevilne udeležbe!

Starosta.

Cibavit eos ex adipe frumenti, alleluja: et de petra, melle saturavit eos, alleluja, alleluja, alleluja.

(Ps 80, 17)

Voditelj Marijinih družb.

Sestanek voditeljev

bo dne 17. junija t. l. ob 10. uri predpol- dne v knez nadškofijski palači v Gorici.

Dnevni red:

1. Poročilo osrednjega vodstva.
2. »Notranja obnova Marijinih družb po duhovnih vajah.« Poroča sobr. Srečko Gregorec.
3. »Alojzijev jubilej in mladeniške Mar. družbe.« Poroča sobr. Alojzij Fili- pič.
4. »Praktični mišljaji za ustanovitev in vodstvo Mar. družb za žene.« Poroča sobr. Ant. Češornja.
5. Razgovor o Alojzijevem jubileju in o 700-letnici smrti sv. Frančiška.
6. Slučajnosti.

Zaradi omejenega časa bodo gospodje poročevalci brez vseh teoretičnih uvodov in dolgih razprav (o prikladnosti in kori- sti Mar. družb in duhovnih vaj smo men- da itak vsi prepričani) podali le nekoliko pregleda, kakšne sadove in uspehe so že rodile te naprave drugod in pri nas. Hkra- ti bodo podali nekaj praktičnih navodil, kako bi mogli navzlic vsem težkočam vse to uresničiti tudi v naši škofiji. Da se bo mogla debata hitreje in živahneje raz- vijati, prosimo vse gg. sobrate, naj o na- vedenih točkah kaj več razmišljajo in morda na konferencah o njih razprav- ljajo.

Na sestanek vljudno vabimo vse čč. gg. sobrate, četudi še nimajo v svoji duhov- niji Mar. družbe. — Pridite!

Škofijsko vodstvo.

Neki župnik je daroval cerkovniku vsako leto pet goldinarjev samo zato, da je natančno in spoštljivo poklekoval pred Najsvetejšim.

Misijonska misel.

A. Pohar, C. M.

O misijonih.

Referat na zborovanju duhovnikov, ki se je vršilo dne 7. januarja t. l.

Kakor zaveje spomladi gorak veter in vse skopni, vse ozeleni, tako je zavelo po vojski pov- sod v krščanskih srcih sveto navdušenje za misijone.

Svet silno hitro napreduje; ves je postal ena celota, narodi so se zelo zblížali. — Splošno pre- pričanje je, da je sedaj nastopila odločilna doba pokristjanjenja vsega poganstva, doba največjega misijona, odkar svet obstoji.

Protestantje se tega dobro zavedajo in zato so šli z veliko požrtvovalnostjo na delo. Na tisoče misijonarjev pošiljajo med pagane (29.000 jih je po vsem svetu). Ogromne vsote denarja zbirajo za misijone. In imajo tudi uspehe: nad 8¹/₂ milijonov poganov so že pokristjanili.

Kaj pa razumemo pod misijonskim delovanjem ali misijonom sploh?

V zadnjem času se je na izraz »misijon« obesilo

toliko različnih delovanj, da je bil skrajni čas, da se je njegov pojem razčistil in razjasnil. — Po dolgih debatah se je uveljavila dr. Schmidlinova definicija, ki se glasi: »Misijon je razširjanje kr- ščanstva med nekršč. narodi po urejeni in orga- nizirani napravi.«

Delo med pravoslavniimi itd. je imelo itak že svoje ime namreč Apostolstvo.

Dolžnost misijonstva.

Odločni pohod krščanstva med poganske naro- de, ki se vrši že dolga stoletja, njegovo heroično pr'zadevanje in velikanski uspehi nam dokazujejo, da se krščanstvo smatra za poklicano, misijonariti po vsem svetu. Ali dolžnost sv. Cerkve, da raz- širja sv. vero po vsem svetu ne izvira iz tega dej- stva, ampak jasno in določno iz razodete besede božje, iz sv. pisma. Cerkev misijonari na božje povelje: Meni je dana vsa oblast, zato pojdite in učite vse narode, jaz sem z vami vse dni do konca sveta.

To je *Magna charta* katol. misijonstva!

Na to dalekosežno misijonsko povelje Zveličar- jevo meri od začetka vsa zares sistematično ure- jena božja vzgoja. Saj je Bog že v stari zavezi po- novno razodel svojo veličastno misel, da hoče

rešiti vse ljudi. V enem Očetu naj bi bili vsi ljudje otroci božji, dediči njegove slave.

Ko je človeštvo v prvem očetu zašlo v greh, je Bog naznanil, da bodo ljudje odrešeni po drugem začetniku rodu.

Iz Izraela naj izide obnovitev celega sveta. Prav zato, ker je izraelsko ljudstvo vedno bolj padalo v zmotno partikularno mesijansko idejo, poudarja sv. pismo vedno jasneje univerzalnost odrešenja. »Hvalite Gospoda vsi narodi, hvalite ga vsi rodovi!«

Kristus, ustanovitelj svetovnega misijonstva, si je vzgojil vsesvetovno usmerjene apostole. Vzgoja 12 apostolov je merila na to, da so polagoma odložili judovsko umevanje mesijanske ideje in se zamislili v svetovno misijonstvo.

V sv. evangeliju najdemo polno mest, ki dokazujejo Jezusovo svetovno poslanstvo.

Cerkev primerja Kristus z gorčičnim zrnom, iz katerega zraste visoko drevo; primerja jo s kvasom, ki prekvasi vse testo itd.

Apostolu Petru reče: »Pojdi za menoj, odslej boš ljudi lovil.« — Sol zemlje in luč neba imenuje svoje apostole. Za poskušnjo jih pošlje misijonarit po dva in dva; dá jim navodila, kam naj gredo, kaj naj govoré, kako se naj ravnaajo. Uči jih, da morajo vse ovce priti k njegovi čredi, da bo ena čreda in en pastir.

Tako so apostoli dozoreli, ko so prejeli oporoko Kristusovo: »Meni je dana vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in učite vse narode, krščujete jih v imenu O. in S. in Sv. D. in učite jih spolnjevati vse, karkoli sem vam zapovedal, in glejte, jaz sem z vami vse dni do konca sveta« (Mt 28. 18—20).

Apostoli so svojega Učenika dobro razumeli, ves znani svet so si razdelili in odšli oznanjat veselo novico, odšli v prve misijone. — Svesti si svoje dolžnosti, so dali radi celo življenje za Kristusa.

Svetovno misijonstvo kršč. vere so enako umevali tudi apostolski očetje, apologeti prvih stoletij, kakor tudi vsi poznejši cerkveni učniki.

Sv. Cerkev je bila zato od nekaj misijonska cerkev in taka ostane, dokler zopet ne pride Sin človekov. Zato ni čuda, da je vedno imela, da ima

in bo imela misijonarje, ki bodo izvrševali sv. oporoko in povelje Kristusovo.

Na misij. idejo zadenemo povsod v naukah sv. Cerkve. Misij. ideja ni nič pridejanega, slučajnega ali prisiljenega, ampak bistven del kat. dogmatike.

Ako pogledamo na »Credo« pri sv. maši, se nam takoj zasvetijo veličastne zvezde na obzorju katol. dogmatike: nauk o enem Bogu v treh osebah, o učlovečenju, o Odrešeniku, o Cerkvi in večnem življenju. Povsod najdemo misij. idejo.

Enega Boga imamo, ki je naš Oče, mi smo otroci njegovi — vsi bratje in sestre med seboj, beli, rumeni, rjavi, črni; — vse vodi in vlada na svetu njegova previdnost, on plačuje dobro, hudo kaznuje. Iz tega sledi, da ga morajo vsi ljudje spoznati, častiti in mu služiti; iz tega sledi, da mora izginiti poganstvo, panteizem, politeizem, fetišizem. Da bi vsi ljudje Boga spoznali in se zveličali — to je cilj svetovnega misijonstva.

V središču kršč. vere pa stoji *Jezus Kristus*. On je prišel iskat in rešit, kar je bilo izgubljenega, kajti Bog hoče, da se vsi zveličajo. Vsi so postali deležni usodnega izvirnega greha, vsi naj postanejo deležni odrešenja po smrti Kristusovi: to je ideja univerzalnega misijonstva.

Oporoko misijonstva je zapustil Kristus svoji Cerkvi, ki jo imenujemo apostolsko in katoliško. Apostolska je, ker izhaja od apostolov, Jezusovih misijonarjev, ker je imela vedno apostole — misijonarje, ki so z gorečnostjo in požrtvovalnostjo izvrševali oporoko Kristusovo. Katoliška je, to je njen bistven znak, ker je za vse čase in kraje in narode. Razliko narodov, plemen, jezikov in dežel mora kat. Cerkev izločiti. Ona je edino zveličavna — zato se *mora* širiti, *mora* prodreti do zadnje kočé na mrzlem severu in do zadnjega šotora na vročem jugu.

Cerkev brez misijonov ne bi bila katoliška, ne bi bila Kristusova Cerkev.

Warneck (protestant) pravi: »Krščanstvo bi moralo misijonariti tudi če bi Kristus ne bil zapovedal.« — Misijonstvo je bistvo Kristusove Cerkve. Zato je bila vedno misijonska cerkev in čim bolj njeni udje misijonsko čutijo in delujejo, tem bolj so zares katoliški, pravi udje misijonske cerkve. (Nad. sledi.)

Neki župnik je oznanil v cerkvi vsako nedeljo tole: »V znamenje naše vere v resnično pričujočnost Jezusa Kristusa v presv. Zakramentu ukazuje sv. Cerkev vsem vernikom obojega spola, da se morajo pred Najsvetejšim priklanjati s kolenom do tal.« Po dveh letih je dosegel popoln uspeh.

Cerkvena glasba.

Slovenska cerkveno = glasbena literatura v zalogi Katoliške knjigarne v Gorici.

ADVENTNE

Adamčič K., 12 Adventnih pesmi

Grum, Adventne pesmi

BOŽIČNE

Premrl, 10 Božičnih pesmi

Premrl - Sattner, 2 Božični pesmi za solo,
meš. zbor in orgle

Sattner, Božičnice

POSTNE

Foerster, Lamentacije in očitania za meš. zbor

Grudnik, Postne pesmi

Hribar, Postni in velikonočni napevi

VELIKONOČNE

Hladnik, Velikonočne pesmi

Hribar, Postni in velikonočni napevi

Siherl - Premrl, Velikonočne pesmi

MAŠNE (UVODNE)

Kimovec, Pred Bogom, 14 mašnih pesmi

SLOVENSKA MAŠA

Gerbič, Slovenska maša sv. Frančiška

Sattner, Belarjeva slov. maša

Sattner, Miklošičeva slov. maša

STAROSLOVENSKA MAŠA

Kimovec, Staroslov. maša

Vodopivec, Staroslov. maša

EVHARISTIČNE

Doktorič, 2 Evhar. pesmi

Foerster, 10 Evhar. pesmi

Premrl, Slava presv. Evharistiji

Vodopivec, 16 Evhar. pesmi

OBHAJILNE

Hribar, Obhajilne pesmi

Kimovec, 12 Obhajilnih pesmi

Premrl, 13 Obhajilnih pesmi

BLAGOSLOVNE

Ocvirk, 10 Napevov k blagoslovu

Mav, 11 Blagoslovnih pesmi

TANTUM ERGO

Gerbič, 12 Tantum ergo

Hladnik, 8 Tantum ergo

Premrl, 12 Tantum ergo

Šonc, 5 Tantum ergo

HIMNE ZA PROCESIJO SV. REŠ. TELESA

Hladnik, Himne (5) latinske za procesijo

Sattner - Hochreiter, Himne (8) slovenske za
procesijo

SRCE JEZUSOVO

Pogačnik, Slava presv. Srcu, 10 pesmi

LITANIJE SRCA JEZUSOVEGA

Foerster, Litanije Srca Jez. za ljudsko petje

Grum, Litanije in odpevi v čast presv. Srcu Jez.

MARIJINE (LAHKE)

Laharnar, Marijine pesmi

Laharnar, Šmarnične pesmi

Mav, 14 Marijinih pesmi

Vodopivec, 12 Marijinih pesmi

MARIJINE (TEŽJE)

Premrl, Godovnice, 17 Marijinih pesmi

Premrl, Šmarnice

Sattner - Hochreiter, Planike I. II. zv.

Železnik, 8 Marijinih pesmi

MARIJINE ZBIRKE (ZA MEŠANI ZBOR)

Premrl, 40 Marijinih pesmi

Gruber, Šopek Marijinih pesmi

MARIJINE ZBIRKE (ZA ŽENSKI ZBOR)

Foerster, 6 Marijinih pesmi za 3 enake glasove

Kokošar, »Zdrava Marija« 33 Marijinih pesmi
za 3 ženske glasove

LITANIJE MATERE BOŽJE

Vodopivec, Litanije Matere božje

Grum, Odpevanja pri lavretanskih litanijah

SVETNIŠKE

Premrl, Hvalite Gospoda, Svetniške pesmi

Sattner, Svetniške pesmi I. zv.

Sattner, Svetniške pesmi II. zv.

Sattner, Svetniške pesmi III. zv.

PRILOŽNOSTNE CERKVENE PESMI

Foerster, 7 Pogrebni pesmi za meš. zbor

Sicherl, »Reši dušo«, Misijonske pesmi

Vodopivec, Pesmi ob blagoslovitvi nove cerkve,
orgel in oltarjev

CECILIJA

Cecilija II. zv. (Obhajilne, Marijine in Svetniške
pesmi)

ZBIRKE CERKVENIH PESMI

Hladnik, 23 cerkvenih napevov za moški zbor

Kimovec, Rihar Renatus, 21 Riharijevih pesmi
za meš. zbor

Leban, Zbirka cerkvenih pesmi

TEORETIČNA CERKV. GLASB. DELA

Ferjančič, Cerkvenglasbena liturgika

Ferjančič, Tradicionalna psalmodija

Cerkveno - upravne zadeve.

Stranski oltarji.

Sledeče duhovnije so poslale podatke o manjkajočih stranskih oltarjih: 1. Avče 2, 2. Bilje 2, vzpostavljena po vojaški upravi, manjka glavni, 3. Bovec 3, Sv. Marija v Polju 2, 4. Brestovica 1, 5. Čez soča 2, 6. Doberdob 2, 7. Jamlje 2, 8. Gra dišče 2, (glavni poškodovan), 9. Kamnje 2, 10. Kostanjevica 2, 11. Kronberg 2, po družnica: Sv. Trojica 2, Sv. Katarina 1, 12. Levpa 1, 13. Renče 4, 14. Števerjan 2, 15. Sv. Višarje 2, pod župnijo Žabnice, 16. Sovodnje 2, 17. Temnica 2, 18. Trnovo 2, (zelo poškodovana), 19. Vojsčica 2, 20. Vrtojba 4. — Na te podatke se mo- remo v spomenici na komisarstvo v Tre- vižu ozirati. Kdor ima še kake želje, naj jih takoj sporoči, ako hoče, da pridejo v poštev.

Mimogrede sporočam čč. sobratom, da smo zvedeli od merodajne strani, da

se bo nadaljevalo l. 1923. ukinjeno ulivanje zvonov za vse one cerkve, ki so pravočasno vložile tozadevne prošnje.

Fr. Švara.

Iv. M—a:

Zakaj pišem o zvonovih?

II.

Naši najboljši glasbeniki = skladatelji proučujejo pridno našo nar. pesem, jo izkušajo z umetno harmonizacijo dvigati, izpoznavati nje melodične načine, zaznavati znake pravih narodnih motivov ter jih posnemati v svojih umetnih skladbah. *Toda naš narod nič manj ne ljubi svoje narodne glasbe, in to so mu naši cerkv. zvonovi.* Pa za to — ljudstvu toli priljubljeno — glasbo se naši glasbeniki skoraj brez izjeme ne brigajo. Razlogov je več, toda ne moremo jih odobravati.

Zvonovi so zelo dragocen predmet in če tisti, katerim so izročeni v oskrbovanje in varstvo, ne dobijo potrebnega pouka od glasbenikov, kdo naj jim ga da? In kdo bi se upal trditi, da ni za to treba nobenega pouka, da zadostuje »zdravi razum«, češ, saj tudi ne potrebuje nikdo pouka, kako je treba hraniti cerkv. svečnike, kadilnice itd. Da, da, to je oni »zdravi razum«, ki je stal vprav radi nevednosti v zvonstvu naše cerkve in občinne brez potrebe mnogo tisočakov. *Ne glede na to, da je zvon vzvišen nad vsako primero z drugo cerkv. opravo, ker vsebuje veliko denarno vrednost, ker je maziljen s sv. oljem in sv. krizmo, ker je duhovni posredovavec med Bogom in človekom, ampak tudi zato, ker je pravi umetniški izdelek in vrhu tega še bolj skrivnosten kot vsak drugi.* Pri vsakem drugem izdelku je pravi umetnik gotov dobrega uspeha, pri zvonu ne. Niso še znani zakoni, ki bi dali zvonarju navodila za napravo pravega okrilja, pravega glede oblike in pravega glede prehajanja v različne debelosti. *Dober uspeh je najprej zasluga slučaja in potem zvonarja.* In zdaj naj zadostuje za oskrbovanje »zdravi razum«!

Ne, ne, tu je treba kaj umnejšega ukreniti. V Nemčiji imajo cerkv. upravitelji

uradne predpise, ki določajo, da morajo biti zvonovi večkrat nadzorovani in da ima to nadzorstvo najmanj enkrat v letu izvršiti kak zvonjski razumnik, o čemer mora poročati višji cerkv. oblasti. Tudi pri nas pride enkrat do teh predpisov, ker mora priti. Ker pa ni mogoče, da bo v vsaki vasi za vsako priliko pri rokah kak strokovnjak, je pač potreba, da zna g. cerkv. upravitelj o zvonovih kaj več kot mu daje »zdravi razum«. Ni ravno treba, da zahaja sam k zvonovom, zlasti če je priletan ali bolehen. Nadomešča ga lahko kak umen cerkveni ključar ali drugi razumnik. Ta pa potrebuje v svoji nalogi tudi nekaj pouka. Kdo naj mu ga da, če ne g. cerkv. upravitelj?

O kako prav je torej, da piše Zbornik o zvonovih!

Temporalia nostra

Naš gmotni položaj.

Zbor je odposlal na kr. prefekturo v Vidmu spomenico glede izboljšanja gmotnega stanja dušnih pastirjev za gorško nadškofijo. Pri spomenici so sodelovali strokovnjaki obeh narodnosti. Ker je temu »Zborniku« priložen italijanski izvod spomenice, naj podam tu samo kratek izvleček naših pritožb, ki bo utegnil koristiti tudi sobratom drugih škofij.

1. Gotovi davčni uradi nakladajo župnim beneficijem deželne in občinske dasklade, kar je proti tukaj veljavnim postavam. Beneficiji so plačevali pod bivšo vlado samo državni zemljiški davek, ki se je pa izkazoval med izdatki, tako da je ostala kongrua nedotaknjena.

2. Dušni pastir je užival do sedaj brezplačno stanovanje in prejemal plačo. Pri manjkljaj se je kril z dopolnilom iz verskega zaloga.

Samo na ta način se more razumeti nizka odmera duhovniških plač, in sicer letnih 2000 K za župnike in 1200 K za odvisne dušne pastirje vsled postave z dne 28. 3. 1918. Sedaj hočejo to sramotno nizko plačo duhovnikovo še znižati z novim davkom na njegovo stanovanje, kar bi požrlo gotovo vso kongruo.

3. Nova krivica se je naredila dušnim pastirjem s tem, da se je beneficijem naložil ekvivalent, in sicer ne da bi se istočasno vpisal dotični znesek med izdatke v fasiji ter da bi to diferenco država krila iz svojega, s čimer bi se obvarovala postavna višina kongruae.

4. Naša pritožba se razteza tudi na to, da mislijo plačo v naravi ceniti po tržnih cenah. Prejšnja vlada je cenila naravne dajatve zato tako nizko, ker je upoštevala nizke plače duhovnikov. Sedaj pa je denarna vrednost padla na eno petino v primeri z njegovo predvojno vrednostjo. Vsled tega bi se morala plača duhovniškova vsaj štiri do petkrat povišati, ako bi naj odgovarjala predvojnimi plačam. Zato se nam zdi vnebovpijoča krivica, da se hoče plača v naravi računati po tržnih cenah, dočim se kar nič ne pomisli, da so življenjske potrebščine petkratno poskočile.

5. Nekatere občine prispevajo dušnim pastirjem poleg malenkostne plače v naravi tudi v denarju. Ti prispevki se doslej niso fatirali, ker so se smatrali kot prostovoljni donesek k nizki plači. Ta volja dobrotnikov naj se upošteva in naj se dotične vsote ne fatirajo, ker bi drugače prispevek h kongruai odpadel.

Zbor je odposlal gorenjo spomenico kr. prefekturi v Videm dne 10. maja t. l., a že 15. maja je pod št. 3869/Gab. prejel obvestilo, da je g. prefekt Umberto Ricci poslal našo spomenico ministrstvu pravosodja in prosvete ter podkrepil vse njene točke (appoggiandola in ogni suo punto).

Enako pritožbo naj bi poslala (mutatis mutandis) tudi duhovščina tržaške in poroške škofije prefekturama v Trstu in Pulju.
Fr. Švara, tč. starosta.

Sv Cerkev skuša izkazati sv. hostiji predpisanih nič manj kot 900 raznih akcij, ki jih mora duhovnik pod grehom izvrševati.

čim večjo čast. Samo za sv. mašo je akcij, ki jih mora duhovnik pod grehom izvrševati.

Razne vesti.

Goriška nadškofija.

Prevzv. knez-nadškof je posvetil dne 4. maja t. l. cerkev v Števerjanu, dne 9. istega meseca župno cerkev v Solkanu.

Dne 10. maja sta umrla dva furlanska župnika: preč. mons. Anton Donda, častni kanonik in župnik v Terzu, in preč. g. Gvido Russian, župnik v Medej. Prvo župnijo bo oskrboval excurrento vlč. g. Ivan Pastoricchio, drugo pa vlč. g. Hermenegild Ulian.

Preč. g. Ivan Franké, dosedanji župnik v Čepovanu, je bil imenovan za župnika na Vogerskem.

Tržaška škofija.

Umril je Venceslav Folta, vpokojeni kaplan, dne 19. aprila. Rodil se je 12. avgusta 1862 v Hubalovu na Češkem. Vstopil je v tržaško škofijo že kot bogoslovec. Naj v miru počiva!

A. C.:

Videmska nadškofija.

V aprilski številki našega nadškofijskega glasila »Rivista Diocesana« je bila navedena diecezanska sinoda, ki se bo vršila v videmski stolni cerkvi od 12. do 14. prihodnjega meseca julija. Ta bo druga sinoda videmske nadškofije po letu 1752., ko je bil zaradi političnih razmer razdeljen oglejski patriarhat.

Pravijo, da med novimi odredbami, ki bodo vpeljane po tej sinodi, bo gotovo tudi ta, da bodo morali tudi gorski duhovniki vedno nositi talar, kratke hlače in okrogli, kosmati klobuk. Huda bo za gospode gorjane, ko bodo morali s talarjem lezti po kozjih stezah, po snegu in blatu! Nasprotno pa bo vsem duhovnikom (tudi onim v hribih) dovoljena raba kolesa in celo motorja.

Pri nas je še vedno na dnevnem redu vprašanje izdaje novega katekizma. Štiri leta so minula, odkar je pošla zadnja izdaja, in malokateri duhovnik ima še kak umazan izvod za svojo rabo. Paglavci pa morajo zijati v gospoda nunca in se pod vplivom slavne palice na pamet naučiti, kolikor se pač da. Kaj dela oni slavni odbor, oziroma komisija, ki je bila že pred štirimi leti izbrana, da uredi novo izdajo?

Rezijani, katerih je komaj 4000 in imajo enega samega duhovnika, ki römöni (govori) njih langač (jezik), bodo v kratkem imeli svoj katekizem. In mi? In vendar Rezijani nimajo odbora ali komisije, da bi skrbela za to!

V Gorenji Barnes je prišel kot ekspozit č. g. Anton Vidmar, ki je svojčas služil v Medani (v Brdih) in Stolvici (Rezija).

Iz Istre.

U nas nema organizacija, ni krščanskih ni protokrščanskih, ni društava, ni života pa za to mi svečenici, koji nas je samo šaka, ostajemo sami, izolirani, u pustinji — u bolnom položaju zaboravljenosti i izbačenja... Ali ima neki život, koji je gori od smrti. A to je, da smo za rad svoj u narodu blačeni, sramočeni, klevetani od novine neke, koja bi htjela uzeti na se monopol narodnjaštva te pod imenom ovim baca u kaljužu naizasluznije naše ljude, naše prve mučenike narodne. dok oni — gospoda u Trstu tako »rade« za narod i za slogu, da siju mržnju i razdor. Nije li to grozno i žalostno da ovako malo, što nas ima, da se koljimo i cijepamo, a to na radost naših neprijatelja? Ali je baš čudno i nepojmljivo, otkuda tolika žuč i takav ctrov? U vazmenom broju novine I. R., u kojem se farizejski slavi uskršnuce i raspeti Krist — napada žestoko šestoricu svećenika u Istri. Opetujem, da rečena novina udara prostački i neprijateljski na šestoricu svećenika istarskih u šest. većinom u uredništvu skovanim dopisa. Tko da shvati toliku mržnju?

Razgled po svetu.

Priobčuje msgr. dr. Josip Ličan.

Italija.

Beneški kardinal La Fontaine je prepovedal duhovnikom obiskati tamošnjo mednarodno umetniško razstavo, dokler bodo razstavljene neke nemoralne slike. Prepoved se glasi:

»Sciant omnes Sacerdotes exteri et peregrini ab Eminentissimo et Reverendissimo D. D. Cardinali Patriarcha Venetiarum prohibitum esse Presbyteris Dioecesis aditum ad *Expositionem liberarum Artium*, donec erunt publice expositae quaedam tabulae pictae, quae ex proborum et peritorum iudicio graviter mores offendunt. Quam inhibitionem et ipsi exteri et peregrini observare tenentur«.

Jugoslavija.

Slomšekov dom.

V Ljubljani so nedavno objavili oklic, naj se postavi temelj novi zgradbi, ki se bo imenovala »Slomšekov dom«. V tem domu naj bi se vzgajali bodoči krščanski učitelji. V zavodu bo prostora za kakih 100 učiteljskih kandidatov; najrevnejše bodo sprejemali brezplačno. Vzgojno in duhovno vodstvo bo skrbelo za strogo krščansko vzgojo bodočih učiteljev.

Pač vse hvale vredno in potrebno podjetje!

Avstrija.

Smrt dr.-ja Weisskirchnerja.

Na Dunaju je umrl 1. maja t. l. tamošnji bivši župan dr. Weisskirchner. Bil je skupaj z dr.-jem Karlom Lueger-jem voditelj kršč. soc. gibanja na Dunaju. Imel je svoj čas hude borbe s socialisti. Kot trg. minister je mnogo storil za razvoj tržiške luke. Med vojsko si je stekel mnogo zaslug za aprovizacijo prestolnega mesta. Pok. je bil mož odločnega značaja, praktičen katolik in goreč voditelj kršč. soc. stranke.

Občni zbor dobrodelne zveze.

Na Dunaju se je vršil občni zbor avstrijske zveze vseh dobredelnih društev, in sicer od 22. do 25. aprila 1926. Zborovanje je otvoril generalni direktor P. Tongelen z načelnim predavanjem o dobrodelnosti, ki spada bistveno k nauku Kristu-sovemu. Prvi dan je bil posvečen dobrodelnosti za otroke. Poročal je P. Arnold. Rekel je, da zavodi ne morejo nadomestiti družine, temveč jo morajo le podpirati, kadar le-ta ne vrši ali ne more vršiti svoje dolžnosti. Zveza je preskrbovala 33 otroških vrtcev z 2793 otroki, 49 rekreatorijev s 5099 otroki ter 43 vzgojnih zavodov s 3505 gojenci. Zveza je lansko leto izdala za dobrodelne svrhe 12 milijonov lir. Drugi dan je bil posvečen ubožcem in bolnikom. Govoril je dvorni

svetnik Siškin. Poudarjal je razliko med kat. ljubeznijo in filantropijo. Grofica Wenckheim je poročala o skrbi za bolnike. Na Dunaju je delovalo nad 30 uradov z 58 sestrami za domačo bolniško oskrbo. V provinciji pa 46 uradov z 58 sestrami.

Ta ustanova je od svojega obstanka, od l. 1906., oskrbovala nad 60.000 bolnikov popolnoma brezplačno. Gospa Ansion je govorila o skrbi za mladenke, ki so postale žrtev socialne demoralizacije. Govorila je o železnih misijonih, o potovalnih zavetščih, o uradih za posredovanje služb itd.

Otvoritev kat. vseučilišča.

Prvega maja t. l. so v Solnogradu otvorili benediktinsko vseučilišče, tako zvaní Kolegij sv. Petra. Stavba je mojstrsko delo arhitekta Behrensa. Pri pontifikalni funkciji je bilo navzočih 30 benediktinskih opatov. Navzoč je bil tudi solnograški nadškof Rieder, kancler avstr. republike dr. Ramek in bivši kancler msgr. dr. Seipl. Dr. Ramek je poudarjal v svojem govoru veliko važnost benediktinskega vseučilišča. Nad 200 let se je v preteklosti iz tega vseučilišča širila znanost in umetnost po alpskih deželah. Zvečer so v mestnem gledišču igrali patriotično dramo »Sv. Rupert«, ki jo je za to priliko spisal profesor dr. Ausserer. Naslednji dan se je vršila slovesna akademija.

Francija.

Skrb za priseljenca.

Msgr. Chaptal v Parizu je začel izdajati list »Katoliški tujec v Franciji«. Namen lista je zbirati gradivo o položaju vseh priseljenih tujcev v Franciji ter skrbeti za njih verske potrebe.

Družba narodov za varstvo dece.

Komisiji Družbe narodov je predložila Liga udružnj Rdečega križa v Parizu obširno poročilo o pogubnem delovanju kinematografa na mladino. Iz izjav otrok, zdravnikov in sodnikov so povzeli, da izhajajo seksualne zablode in večina zločinov med mladino iz slabega vpliva kinematografa.

Predsednik zdravniškega odseka »Družbe narodov« je predlagal, naj se po vseh deželah po možnosti omeji obiskovanje kinov od strani nedorasle mladine in naj se uvedejo povsod dobre šolske filmske predstave.

Centralni urad za katoliške konference.

V Parizu obstoji že nekaj let centralni urad za kat. konference. Namen mu je, voditi kat. franc. gibanje potom sistematično urejenih konferenc. Tu

se sestavljajo načelni programi za konference in zbirajo in določajo sposobni predavatelji. Obenem skrbi ta urad tudi za potrebni predavateljski naraščaj. Važen je ta urad tudi radi tega, ker zasleduje vse napore in načrte sovražnikov ter jih skuša izpodbiti potom shodov in predavanj.

Državni svet za verske procesije.

Župan v kraju Trignac je v svojem okolišu povedal vsako versko procesijo. Župnik je v imenu katoličanov vložil proti tej odredbi utok na državni svet. Ta je razveljavil odredbo županstva in obenem izjavil, da so slični ukrepi tudi drugih županov in občin nezakoniti. Škof mesta Nantes je z veseljem objavil ta državni odlok.

Nemčija.

Katoliški sindikati.

Kat. nemški sindikati so imeli v Dortmundu važen kongres, v katerem so označili svoje načelno stališče napram državi, pa tudi napram političnim strankam. Resolucija izjavlja, da bodo kršč. sindikati podpirali državo v njenem stremljenju za povzdigo nemškega ljudstva v verskem in narodnem oziru, ter odklanja vse tendence, ki hočejo državno ustavo premeniti z nepostavnimi sredstvi. Napram političnim strankam izjavljajo sindikati, da ne morejo biti odvisni od političnih strank ter od parlamentarne konstelacije. Da se omili razredni boj, se morajo zboljšati odnošaji med delavci in delodajalci. Oboji morajo drug drugemu priznati pravico do obstoja in napredka. Za skupno sodelovanje je neobhodno potrebna solidarnost celokupne industrije in medsebojna poštenost.

Čehoslovaška.

Zveza dobredelnih ustanov.

V smislu sklepov konference kat. episkopata na Češkem se je sestavil pripravljalni odbor, ki naj združi v Zvezo vse dobredelne ustanove v raznih škofijah. Delegati iz dotičnih škofij so sklenili, da se otvori v Pragi osrednji urad, imenovan Caritas, ki bo vodil dobredelno organizacijo po istem sistemu kakor v Avstriji in Nemčiji.

Romanje v Assisi in Lurd.

Čehoslov. frančiškani organizirajo romanje v Assisi za 16.—30. julija t. l. Oglasilo se je do 300 oseb. Lurška romarska zveza pa organizira za 6. avgusta potovanje v Lurd. Udeležbo računajo na približno 400 romarjev.

Belgija.

Za konvertite.

Dame iz društva kat. mladine v Belgiji so prišle na idejo, da ustanove na Danskem posebno kat. župnijo z namenom, da se še pospešijo konverzije, ki se neprestano množe zlasti na Danskem. Temu gibanju je dal razmah zgled opata Schindlerja. Ta mož je bil prej protestant in slovi kot romanopisec, pisatelj in žurnalist. Do spreobrnitve mu je veliko pripomogel njegov prijatelj Joergensen.

Proti paganski ženski modi.

Škof v Harlemu je te dni objavil ostre ukrepe proti paganski ženski modi. Nobena ženska se ne sme pustiti k sv. zakramentem, če ne bo spodobno oblečena. Prepovedane so med drugim prozorne nogavice in pa take, ki so kožne barve. Škof pozivlja razna ženska društva, naj se postavijo na čelo te križarske vojske proti paganski ženski modi.

Švedska.

Zbornica za verski poduk v drž. šolah.

V Štokholmu so komunisti zbornici predložili predlog, naj se v državnih šolah odpravi verski poduk. Parlamentarna komisija, ki je o tem razpravljala, je enoglasno predlog odklonila. Mnenje komisije je zbornica potrdila z veliko večino. S tem je izrazila peprčanje, da verski poduk ni prava zadeva, temveč potreben predpogoj splošne izobrazbe in npravne vzgoje šolske mladine.

Amerika.

Orientalna sekcija evh. shoda v Chicagi.

Na izrecno pobudo sv. Očeta Pija XI. se je sestavil pododbor evh. shoda z nalogo, naj se na posebno zborovanje povabijo učenjaki in duhovniki ruske in katoliške cerkve, ki naj obravnavajo problem združenja obeh cerkva. V izvrševalnem odboru imajo tudi Slovenci svoje zastopnike. Glavni odbor je določil za to veliko misel posebno zborovanje, ki bo dne 23. junija. Služba božja se bo vršila v staroslovenskem jeziku in obredu v stolnici v Chicagi. V imenu Jugoslovanov bo govoril nadškof Rodić iz Beograda. Povabljeni so tudi jugoslov. pevski zbori. Velika ideja združenja obeh cerkva bo s tem slavljem spet nekoliko napredovala.

Cenzura kinematografov.

Državna cenzura za kino je v Ameriki meseca maja t. l. zavrgla in zaplenila nad 2 milijona filmov, katere je smatrala za nedostojne in pohujšljive. Če se je celo ameriški svetni, precej popustljivi cenzuri zdelo za javno moralo nevarno, da se med ljudstvom širijo očitno pohujšljive scene pač lahko sklepamo, kako pohujšljivo vlogo igra dandanes kinematograf.

Protest kat. ženstva.

V znak protesta proti sovražnim ukrepom države napram kat. Cerkvi so v mestu Monterrey v Meksiki kat. dame razglasile izvanreden protest. Dame iz najodličnejših družin so sklenile, da se ne udeležijo nobenih javnih prireditev, koncertov, gledaliških predstav itd. Vsled tega koraka je bila celo družba »Terpsihore«, ki skrbi za zabavo v najbolj elegantnih centrih mesta, prisiljena, da odpove celo vrsto zabav, ki so bile namenjene za mesec april. Rečena iniciativa je našla vsestranski odmev.

Kitajsko.

Kat. vseučilišče v Pekingu.

George Barry O' Toole, rektor kat. univerze v Pekingju, razpravlja v nekem listu o vzrokih protestantovskega napredka in katoliškega nazadovanja v Orientu. Pastorji so dvignili protestantizem z obširnimi intelektualnim delovanjem. Gojili so domači jezik dotičnih narodov, ustanavljali so šole nižje in višje, in tako so dvignili svoj kulturni prestž. Pisatelj poudarja, da so Kitajci civilizirano ljudstvo in da se kat. Cerkvi približujejo le kolikor vidijo v njej kulturnega dela.

Kulturno delo pa vršijo v večji meri protestanti, ker imajo na razpolago ameriški denar. Proti kat. izdaji sv. pisma so razširili že dve protestantski. Katoliški tisk se zgublja pred nebrojnimi protestantskimi publikacijami. Ta napredek skušajo katoličani doseči in presedeči z lastno univerzo v Pekingju ter z znanstveno akademijo v Hsiang Shanu. Vseučilišče v Pekingju vodi benediktinci ameriške provincije.

Španija.

Jubilej komposteljske bazilike.

Nadškof v St. Jago je na podlagi starodavnih apostolskih privilegijev proglasil jubilej bazilike St. Jago v Composteli. Iz vse Španije se organizirajo romarski vlaki na to imenitno božjo pot.

Književnost.

Revija »Čas«,

ki jo izdaja Leonova družba v Ljubljani, je izgubila mnogo naročnikov na Goriškem samo zaradi plačilnih težkoč. Odslej pa bo uprava »Časa« poslala vsakemu p. n. naročniku, ki bi se ji po dopisnici (60 cent.) javil, ček, da bo lahko vplačal v lirah (35 lir letne članarine). Lahko pozostrežemo še z letošnjimi številkami (odslej $\frac{1}{2}$ in $\frac{3}{4}$); v kratkem izideta še $\frac{5}{6}$ in $\frac{7}{8}$. Posebno znamenita je letos Krekova številka (96 strani). Vljudno vabimo nekdanje in nove naročnike, naj nam pomagajo revijo vzdrževati.

J. C.:

»Oče, budi volja Tvoja«.

Budući da je deseto, t. j. zadnje izdanje molitvenika »Oče, budi volja tvoja«, več sasvim rasprodano, treba misliti i nastojati, da se što prije štampa novo izdanje, jer narod pita za nj, hoće da ima uza se knjigu Dobrilinu, još jedino što nas veže s njime i s našom prošlošću. Nema knjige, koju narod toliko voli i koja je tako raširena, kao što je upravo taj krasni molitvenik. Ali budući, da se je u zadnjem izdanju učinila jedna velika pogreška, to bih ovime želio upozoriti, da se u budućem izdanju popravi. U starim izdanjima nalazilo se je dvoje vrsti molenja krunice: razmišljajući pojedina otajstva i dodavajući iza riječi »Isus« u »Zdravoj Mariji« sadržaj dotičnoga otajstva u par riječi. Taj zadnji način rabi se više u gornjoj i srednjoj Istri, dočim se u doljnjoj Istri rabi samo onaj prvi način. Zato smo se začudili, kad ga u novom izdanju nijesmo našli. Izostaviše ga s razloga, što je priređivač mislio, da se tako nigdje ne molí. U budućem novom izdanju treba tu pogrešku na svaki način popraviti, jer mi, koji tako molimo krunicu s narodom, moramo tražiti stara izdanja ili prepisivati, budući da u našim stranama ne poznajemo drugoga načina molenja ružarja, osim tog, da prije svakih deset »Zdravo Marjo« pročitamo dotično razmišljanje, a onda molimo ne dodavajući niti omećući ništa.

I. K.:

Misijonska invokacija.

Letošnji »Zbornik« piše na str. 54. o brošurici »Molitve za Markovo in Križev teden« in pravi o

tej invokaciji, da »doslej ni bila natisnjena v nobenem molitveniku.« Ta trditev je pač ušla peresu koga, ki je z delom preobložen. Drugače si je ne morem razložiti. Nudi mi pa priliko, da pokažem, kako so razni prestavljavci različno prestavili omenjeno invokacijo.

Latinski tekst se glasi: Ut omnes errantes ad unitatem Ecclesiae revocare, et infideles universos ad Evangelium lumen perducere digneris: Te rogamus, audi nos. Potrdila in zaukazala ga je S. R. C. 22. marca 1922.

1. Goriški Fol. Eccl. je v julijski številki 1922 na str. 52. to invokacijo prinesel poslovenjeno. Lingua Slovenorum versiculus dictus ita sonat et recitari debet: Daj, da se vsi, ki so v zmoti, vrnejo v edinstvo Cerkve in privedi vse nevernike v svetlobo evangelija — prosimo Te, usliši nas. Tako sem vpisal v Cerkveni molitvenik in začel z verniki moliti. Očividni lapsus calami »usliši« sem premenil v »sliši«.

2. Goriški pastirski list o tristoletnici propagande, datiran 18. maja 1922, je imel takle prevod: »Da bi vse zašle k edinstvu Cerkve nazaj poklical in vse nevernike k luči evangelija privedel, prosimo Te, usliši nas.«

3. Kat. tisk. društvo v Gorici je leta 1924, izdačo znani »Molitvenik«, za katerega je dobilo 18. julija 1924 cerkveno dovoljenje za natis. Na str. 218. se misijonska invokacija takole bere: Daj da se vsi, ki so v zmoti, vrnejo v edinstvo Cerkve, in privedi vse, ki so v neveri, v svetlobo evangelija.

4. Dne 24. februarja 1926 je dobila dovoljenje za natis gori omenjena brošurica, ki ima našo invokacijo tako prestavljeno: Pokličí vse, ki so zašli v zmoto, nazaj v edinstvo Cerkve, in privedi vse nevernike k luči Evangelija.

Na priloženem lističu stoji: Molitve smo posneli po Cerkvenem molitveniku. Toda opazil sem par razlik čeprav manjših. V Cerkv. mol. »odpuščanje« (3 krat), v brošurici vselej »odpuščanje«. Molitvenik: ne daj ga v roke njegovih sovražnikov. brošurica: njegovim sovražnikom. Tisto povojno sklanjanje: Po Gospodu... tvojemu Sinu — seveda ni smelo izostati.

Če imaš pri rokah še kake molitvenike goriškega K. T. D., poglej, kako je v njih prestavljena naša invokacija. Jaz imam pred seboj tri molitvenike, potrjene od treh cnostranskih kurij.

5. Kopatina Pasijonski molitvenik je izdala l. 1923. Družba sv. Mohorja na Prevaljah. Nosi celovski

imprimatur. Misijonska invokacija: Pokličí vse, ki so v zmoti, nazaj k edinosti Cerkve, in privedi vse, ki so v neveri, k luči evangelija.

6. Meschlerjevi Trije temeljni nauki duhovnega življenja, izdani od Prevaljske 1924, imajo mari-borski imprimatur. Naša invokacija: Daj, da se vsi, ki so v zmoti, vrnejo v edinstvo Cerkve in privedi vse, ki so v neveri, v svetlobo evangelija. — Čuda golemoga: kakor ad 3.

7. Tretji molitvenik ima ljubljanski imprimatur. »Življenja pot« so izdali l. 1925. frančiškani; torej razumljivo, da se kaže še Škrabčev vpliv. Misijonska invokacija je tukaj taka: Da vse, ki so v zmoti, v edinstvo Cerkve vrni in vse, ki so v neveri, v svetlobo evangelija privedi, te prosimo, sliši nas!

Sveto število sedem je dopolnjeno, polna je tudi mera moje potrpežljivosti. Le eno me tolaži: da med sedmimi vendar dva eno vesta!

Urednikova listnica.

Pismo uredniku.

Ne pišem Vam, da bi mi odgovarjali, ampak zato, ker v svojem zakotju čutim potrebo, da komu vsaj pišem, kar mi pride na um. Tam v središču že pozabite, ko se mi tu v zakotju šele spomnimo. Godi se nam nekako tako, kakor tisti ženi z Otlice, ki je na rožnico v Logu znanko Vipavko vabila na shod na Otlico: Pridite k nam na angleško nedeljo, bomo jedli črešnje zgodnjice.

Pisal bi Vam rad o letošnjih svetih stoletnicah, namreč o dvestoletnici kanonizacije sv. Alojzija in sv. Stanislava Kostka. Brati je bilo, da izide življenjepis sv. Alojzija in menda tudi sv. Stanislava. Ampak na oni strani! Za nas bo drago. In vendar bi bilo prav, da bi življenje teh ljubeznivih mladih svetnikov naša deca od kraja brala. Ko bi nam mogla Gor. Moh. Dr. izdati? Ako ni mogoče, ko bi se za naše kraje tiste onostranske bukve tukaj natisnile? Kaj bi rekli pri K. T. D.?

O 700-letnici smrti sv. Frančiška bo kak frančiškanski odbor gotovo objavil razne nasvete. Želim, da bi treh ne prezrl.

1. Z denarjem bi bilo podpreti naš frančiškanski list »Cvetje z vrtov sv. Frančiška«. Slavnostno številko, ki izide oktobra, je treba posebej naročiti do 1. maja. Morda bo le še čas.

2. Storití bi bilo kaj več za 3. red. Kaj in kako, naj bi razpravljale konference.

3. Organizirati romanje v Assisi. Dovoljene bodo pač znižane cene na železnici. Priprave bi se morale začeti pravi čas (ki je morda že utekel). V Assisi bodo prišla mnoga romanja z različnih strani. Jaz bi takole romal: gledal bi, da bi dol grede prišel zjutraj v Loreto, do večera potem v Assisi. Nazaj grede bi prerezal Umbrijo skozi Perugia in obiskal goro Verna (stigmata). V Arezu je treba zapustiti vlak. Sicer je precej v stran, kakih 40 km. ampak žal bi mi bilo, če bi na to mrtično goro ne šel. Če bi bilo na Verno le predaleč, bi hotel vsaj v Cortono, blizu železniške postaje Cortona. Če bi po ostri lašti podplate zdrsal, bi se spomnil, da so časih posnemovavci spokornice sv. Marjete Kortonske po tej lašti drsali po kolenih. Ustavil bi se na vsak način v Padovi, morda za par ur tudi v Benetkah. Tak bi bil program za tiste, ki imajo manj časa in manj denarja. Kedo in kedaj bo poskrbel za to romanje, je bil že večkrat vprašan, a ni vedel povedati.

Dostavek. Na Vašo opombo na koncu 56. str. »Zbornikove« povem, da mi med našimi duhovniki ni nobeden nič v zlahti. Pa ni drugim in ne meni nič škode, ker jaz imam komaj za skromen pogreb drugih dedščine si pa tudi ne želim. Če pa kedo hoče prevzeti moje ime iz tolminskega Pcloga, dokler sem jaz še živ, prosto mu. Želim mu le, da bi ga prav klicali, ne pa kakor mene, ko mi pravijo Naturca, čeprav sem

Naturca.

»Drzni napadi na našo duhovščino v Istri.«

Pod tem naslovom je priobčila »Edinost« z dne 16. maja t. l. članek, ki je izšel menda izpod peresa »nekega uglednega istrskega duhovnika« v »Istarski Riječi«.

Naš list je pretesen, da bi cel ta članek priobčili in potem od točke do točke odgovarjali na očitke, ki jih dviga neki nepodpisani »Svečenik« proti »Zborniku« in drugim našim listom ter sploh proti našemu krščanskemu pokretu, ki ga imenuje le delo nekaterih »razgretih glav«.

Ali naj sploh odgovarjamo na take anonimne napade? In kako, ko se »Zbornik« ne mara prerekati, ampak želi biti le bratska in prijateljska vez med nami vsemi?

Če je omenjeni članek res napisal duhovnik, bi zahtevala skoraj ljubezen do sobrata, da mu pojasnimo celo vrsto zelo nejasnih pojmov, ki jih očituje s svojim pisanjem. Predvsem bi mu bilo treba pojasniti, da za katoličana je sicer narodnost velika, a ne absolutna dobrina, dočim je taka dobrina naša vera, katere glasniki smo in moramo biti mi duhovniki. Toda kako naj začnemo razpravljati z bratom (?), ki nam je njegova dobra vera zelo dvomljiva? Podpisani moram odgore priznati, da ne morem razumeti, kako je mogoče, da katoliški duhovnik z božjo vero, upanjem in ljubeznijo napada svoje sobrate in naše krščanske ustanove v političnem dnevniku, ki je nekak kažipot skoraj vse naše inteligence in onih plasti našega ljudstva, ki so napram nam in veri že itak deloma mrzle, deloma strastno nasprotno. Obrnimo stvar kakor hočemo, to ni bona fides, to ne more biti delo za Boga in narod, to more biti le užaljeno samoljubje ali ignorantia culpabilis, ali pa pravcata malitia — mržnja do idej, ki jih mora duhovnik po svojem poklicu braniti in širiti.

Če pa ta naš sobrat res živi v dobri veri, naj nam odgovori na sledeča vprašanja:

1. Zakaj ne piše uredništvu, če se mu zdi, da »Zbornik« ne hodi pravo pot? Ali nismo že ponovno poudarjali, da bomo radi sprejemali vse dobrohotne nasvete?

2. Zakaj ne piše o naših napakah v naše stanovsko glasilo? Ali je »Zbornik« kdaj odklonil kak tak spis?

3. Na podlagi kakih dejstev je ugotovil, da »Zbornik« redno napada samo in izključno le naše ljudi? Kdaj in kake »psovke« je rabil?

5. Kdo so ti »naši ljudje«?

5. Kdo so tisti starejši duhovniki, ki obsojajo naš »Zbornik«? Pohval smo dobili že več tudi iz Istre, graje še nobene.

6. Kdo je tisti duhovnik, ki je grozil sobratom, da jih bo zatožil oblastvom? Kakim oblastvom?

7. Kako dokaže, da je bil pokojni škof Dobrila narodnjak slogaškega kova — versko brezbrizni narodnjak?

8. Kako je častito ime gospodu »Svečeniku« v »Istarski Riječi«?

9. Koliko je »zaslužnih« duhovnikov, ki se zbirajo dancs okolo »Istarske Riječi«? Če jih je kaj, jih želimo resno upoštevati, naj torej ne skrivajo svoje luči pod mernik.

10. Kako si č. sobrat predstavlja svoje delo za edinost s takim pisanjem?

Ko nam odgovori gospod »Svečenik« na ta vprašanja, mu odgovorimo na njegove očitke.

Urednik.

Že smo bili list zaključili, ko nam je došla še ta

Izjava.

U »Istarskoj Riječi« od 13. t. mj. izašao je članak pod naslovom »Sramotni napadaji na naše svećenstvo u Istri« sa potpisom »Svećenik«. U tom članku se predočuje, kao da je starije hrvatsko svećenstvo u Istri u taboru »Istarske Riječi« i kao da je naše mladje hrvatsko svećenstvo u Istri protunarodno. Nepoznati nam pisac spomenutog članka napada ujedno našega subrata preč. gosp. Josipa Grašića i naše staleško glasilo »Zbornik«. Ovime izrazujemo našu solidarnost sa preč. gosp. Josipom Grašićem i našim staleškim glasilom »Zbornikom«. Ujedno izjavljujemo, da se sa spomenutim člankom ne slažemo.

Tomo Banko, župeupravitelj v Sv. Ivanu od Šterne; Ivan Curavić, župeupravitelj u Gologorici; Šime Červar, župnik u Zrenju; Matija Dubrović župnik u Čepiću; Šime Frulić, župnik u Grdoselu; Josip Goitan, župnik v Kašćergi; Luka Halat, župeupravitelj u Brestu; Dr. Kuzma Jedretić, nadarbenik i profesor u m.; Ivan Koruza župnik u Klani; Frane Krivičić, župeupravitelj u Belomu (o. Cres); Stjepan Kropck, župnik-prodekan u Starom Pazinu; Josip Lukšić, ekspozit u Rukavcu; Božo Milanović kapelan u Trstu; Antun Legović, svećenik u miru - Kaštelir; Vinko Orlandini, kanonik u Poreču; Ivan Pavić, župeupravitelj u Juršićima; Aćim Josip Pilat, župeupravitelj u Vepriću; Ciril Poderžaj, župeupravitelj u Pićnu; Fran Pospišil, župnik u Munama; Liberat Sloković, župnik u Sv. Petru u Šumi; Fran Stavelik, župnik u Karojbi; Josip Vanik župnik-dekan u Lindaru; Franjo Vranjac, župnik u Završju; Antun Zidarić, župnik-dekan u Kršanu; Ivan Žiganto, kapelan u Zvoncej; Franjo Agrež, župeupravitelj Sv. Ivanca.

Izdajatelj: Zbor svećenikov sv. Pavla.
Tiskarna: Katoliška tiskarna v Gorici.
Odgovorni urednik: dr. M. Brumat.

Članarino (25 L) pošiljajte le na naslov:

Msgr. Anton Berlot, stolni kanonik
Gorica, Via Dreossi 16

Vse dopise pošiljajte do 15. vsakega meseca le na naslov:

Dr. Mirko Brumat, stolni vikar
Gorica, Corte St' Ilario 7

Brata Abuja - Gorica

ulica sv. Antona 4

Zaloga vipavskih, briskih
- - - in istrskih vin. - - -

Zdravnik

Dr. France Jakončič

Gorica - Gosposka ulica št. 6

sprejema za notranje bolezni od 9-11, 3-4

Dobro znana gostilna

„PRI MAKSU“

Izborno vino!

Terezija Petrovič.

Na razpolago

Modena tvdka

in skladišče cerkvenih predmetov

FRANC LEBAN

GORICA - VIA DUOMO št. 7

Priporoča preč. duhovščini že izdelane cerkvene predmete, kakor: svečnike, svetiljke, kelihe, moštrance, srebrne in kovinaste itd. ••••• Popravljajo se že rabljeni predmeti s pozlačevanjem in posrebovanjem v ognju.

Delo solidno. Cene brez konkurence.

Urarnica in zlatarnica

L. BRAUNIZER

Gorica, Travnik 24. - Galanterije.

Andrej Mavrič

Gorica, Gosposka ulica št. 3

Bogata izbira domačega in inozemskega sukna. — Velika izbira kožuhovin. Lastna krojačnica, moških in ženskih oblek.

SVEČE

K. T. D. v GORICI

Via Carducci 4 (prej Gosposka ulica)

Katoliška knjigarna v Gorici ima v zalogi sveče: I.a po 10.50 L za kg, II.a po 7 L za kg. Naročene Kopačeve izvorne sveče so prišle v prvih dneh meseca januarja 1926. — Zaradi spremenljivosti carine in valute cena ni določena. Kadilo „Lacrima“ in „Granis“ v zalogi.

Naša
zavarovalnica **L'Union**

se nahaja v Gorici
ulica Barzellini 2.

A. RAVNIK.

**Katoliška knjigarna
in devocionalnica -**
v Gorici - Gosposka ulica št. 2.

TEOD. HRIBAR

Največja izbira najfinejšega in
priprostega blaga za obleke. -

Na razpolago

Katoliška tiskarna

Gorica - Vrh Placute 18

Ali vršite zanjo propagando?

Ivan Temil - Gorica

Via Carducci 6 (prej Gosposka ul.)

Odlikovana brusilnica na električni
pogon. Nožarski predmeti, dišave itd.
Podružnica: Corso G. Verdi št. 40.

*Nikjer se ne kaže človeška sebičnost
tako kakor v gospodarstvu. Da pa rav-
no v gospodarstvo zanese krščansko
ljubezen, to je naloga našega združ-
ništva.*

Ivan Kacin - Gorica

Piazza Tommaseo 29 (Placuta)

Tovarna orgel, harmonijev in glasovirjev. -
Uglašuje, prenavlja, popravlja vse te instru-
mente. Jamstvo! Zahtevajte cenik. Prodaja
se tudi na obroke!

Na razpolago

Zobozdravnik

Dr. LOJZ KRAIGHER

specialist za bolezni v ustih in na zobeh
sprejema

v Gorici, na Travniku šte. 20.

NAŠ BRIVEC

ANTON PUCELJ,

KI JE IMEL ŽE PRED VOJNO DELAV-
NICO V GORICI NA TRAVNIKU, JE

NA NOVO OTVORIL

NA TRAVNIKU TIK ŠKOFIJE

BRIVNICO

TERSE PRIPOROČA VSEM ROJAKOM.

== Svečarna ==

K. T. D. v Gorici

Via Carducci 4 (prej Gosposka ulica)